

Danske Kvinders Nationalraad

besvarer mundtlige og skriftlige Forespørgsler angaaende

Kvinders Erhverv, Uddannelse og Rettigheder.

aabent Mandag og Torsdag 6 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ Aften.

Oplysninger gives uden Vederlag.

Kontor: **Studiestræde 49, 2. Sal.**

denne Foranstaltning skal sættes i Værk. Man har i Virkeligheden slet ingen Garanti for, at Kommunens i Øjeblikket gode Stilling vil vare ved. De Kilder, hvoraf Kommunens økonomiske Velstand springer, kan meget hurtigt tilstoppes, det har man fornylig erfaret paa andre Omraader.

Den her omhandlede Foranstaltning rækker meget vidt, og det er, som nævnt, et stort Spørgsmaal, om man alligevel derigennem kommer dem til Hjælp, som trænger haardest. De, der trænger haardest, er alle de Mødre omkring i de smaa Hjem, som i Forvejen har smaa Børn hjemme, og som lider under Uroen herved i den Tid, hvor de netop trænger til Ro efter Fødselen. Disse Mødre kunde maaske trænge til at komme paa Fødehjem. Men det bliver næppe dem, der trænger haardest, som man først og fremmest faar i Tale ved den her foreslaaede Foranstaltning. De, der navnlig vil søge til Fødehjemmet, vil sikkert blive de Mødre, der føder første Gang, som altsaa ikke har Børn i Hjemmet, og hvis Mænd derfor eventuelt kan skaffe sig Forplejning udenfor Hjemmet — med andre Ord, de Mødre, som ikke savnes i Hjemmet. I saa Henseende er man ikke ganske blottet for Erfaringer. (Fortsættes.)

De smaa Kredse.

Selv om man ikke holder af at fremføre sine Besværigheder ved Møder, hvor man ellers samles for at hjælpe hverandre med Raad og Daad, saa er der nu alligevel mange Formænd for smaa Kredse, som underhaanden ofte letter Hjerterne for nogle af de Vanskeligheder, smaa Kredse altid har at slaas med.

Fra først af tvivler man maaske paa sine egne Kræfter og en lille Kreds's Eksistensberettigelse, selv om man ellers har frisk Mod og den dybeste Interesse for vor gode, fælles Sag.

Kommer saa hertil de uundgaelige økonomiske Vanskeligheder, Ulemper af forskellig Art, Skuffelser over Nedgang af Medlemstal, Ulemperne ved at arrangere noget paa egen Haand, naar Kredsen er saa lille, saa skal der en meget stor Energi og Selvtillid for at holde en lille Kreds i Live.

Især da, hvis Hovedbetingelsen for, at man trods alt dette, med Taalmodighed kan finde sig i at være Formand for en lille Kreds, ikke i fuldt Maal er tilstede. Den Betingelse, som hedder: Fællesstyrelsens og Fællesmødernes Anerkendelse af, at de smaa Kredse ikke alene taales, men at de betragtes som trofaste Vagt- eller Forposter, der ingenlunde har nogen let eller betydningsløs Opgave — tværtimod. Som Banebryder, hvor Jorden er ufrugtbar og som Agitator, hvor ellers ingen vilde røre en Finger, gør den lille Kreds et Arbejde, der maaske netop, fordi det udføres under saa vanskelige Forhold, burde paaskønnes mere end Tilfældet stundom er, i hvert Fald fra Fællesmødernes Side.

Som nu ved Vedtagelsen af de sidste Love, da Bestemmelsen om Kredsenes Repræsentation var til Forhandling, og hvor man nok saa nydelig foretog et stort Tilbagekridt ved at ændre den Paragraf i de gam-

le Love, der lyder saaledes: „Kredse paa 25 Medl. og derunder....“ til „Kredse paa 25 Medl....“. Selv om man sikkert i Praksis vil holde sig til de gamle Vedtægter, saa er det jo alligevel mildest talt en Taktløshed mod de haardt arbejdende smaa Kredse, at det kun er pr. Velvilje, man tager mod deres Repræsentation, især da det lille Ord „indtil“ foran 25 saa udmærket kunde have været føjet til. Jeg foreslog det ved Mødet i Odense, men da det — ulovligt altsaa — skete fra min Plads, hvor jeg stadig nævnte Ordet „indtil“ paa rette Sted, hver Gang Forslaget læstes op — blev der jo ikke taget Hensyn dertil. Og jeg ønskede ikke paa det Tidspunkt at tage Ordet fra Talerstolen, da jeg gik og stod saa daarligt netop den Dag.

Ganske bestemt har jeg ogsaa hørt, at man — en enkelt Person vist — paa „højere Steder“ mener, at hvis en Kredsformand ikke formaar at skaffe og holde paa mindst 25 Medl., saa duede hun ikke som Formand. Hvis en saadan Udtalelse virkelig er falden, har vedkommende saamænd gjort Kvindesagen en Bjørnetjeneste, al den Stund Kvinderne paa Landet trods deres Spredthed eller maaske netop paa Grund af deres Spredthed, forlanger at regnes med og sikkert ogsaa har en retfærdig Fordring derpaa.

Som jeg nylig hørte om et kvindeligt Skolekommissionsmedlem, der ikke vilde tage en Plads uden Lovens fulde Tilladelse, saaledes kan der maaske blive mange Kredsformænd, der ikke ønsker at repræsentere deres 18 eller 20 Medlemmer ved Fællesmøderne, naar vore Love ikke hjemler dem Retten dertil. Det er i Forvejen et meget større Pengespørgs-

Ledig Plads for en kvindelig Politibetjent.

En Plads som kvindelig Politibetjent er ledig. Stillingen lønnes med 1300 Kr. aarlig, stigende med 150 Kr. hvert 3. Aar til 1900 Kr. Tjenestetillæg 200 Kr. aarlig. Beklædningsgodtgørelse 300 Kr. aarlig. Vederlag for Ekstratjeneste ca. 120 Kr. aarlig og et midlertidigt Dyrtidstillæg, beregnet efter 30 Kr. maanedlig.

Ansøgningerne, der skal stiles til og inden 7. Maj indsendes til undertegnede Politidirektør, skal være skrevne af Ansøgerinderne selv og indeholde Oplysning om Paagældendes Alder, Familieforhold og hidtidige Beskæftigelse, samt være ledsaget med Lægeattest og Genparter af Anbefalinger. — Personlige Henvendelser frabedes, men de Ansøgerinder, der skønnes at egne sig for Stillingen, vil en Ugestid efter Ansøgningsfristens Udløb erholde skriftlig Anmodning om at fremstille sig.

Københavns Politikammer, den 18. April 1917.

Eugen Petersen.